

BAŞLARKEN / INTRODUCTION

BAŞKAN'IN MESAJI / MESSAGE FROM THE PRESIDENT • 04

EDİTÖRDEN / EDITORIAL • 05

HABERLER / NEWS • 06

SEKTÖRDEN / SECTORAL NEWS

İSTANBUL MADEN İHRACATÇILARI BİRLİĞİ'NDEN HABERLER / NEWS FROM İSTANBUL
MINERAL EXPORTERS' ASSOCIATION • 22

COVERINGS FUARI / COVERINGS TRADE FAIR

MARMOMACC VERONA FUARI / MARMOMACC VERONA TRADE FAIR

SHUITOU FUARI / SHUITOU TRADE FAIR

DOĞAL TAŞ TASARIM YARIŞMASI / NATURAL STONE DESIGN CONTEST

MİLANO TASARIM HAFTASI / MILAN DESIGN WEEK

21 EYLÜL 2014 PİKNIK ETKİNLİĞİ / SEPTEMBER 21, 2014 PICNIC EVENT

4 ARALIK 2014 DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ ETKİNLİĞİ / DECEMBER 4, 2014 WORLD MINE WORKERS DAY EVENT

MİMARİ / ARCHITECTURE

KAPAK KONUSU / COVER FILE: ARGÜL TEKSTİL / ARGÜL WEAVE • 34

BARAKA MİMARLIK MAXX ROYAL KEMER • 46

BKA-KAYSERİ BATI İLÇE TERMİNALİ / BKA-KAYSERİ WESTERN DISTRICT TERMINAL • 54

TH & İDİL MİMARLIK - ABUJA / TC BÜYÜKELÇİLİK BİNASI -

TH & İDİL ARCHITECTURE / ABUJA / REPUBLIC OF TURKEY EMBASSY BUILDING • 62

SERHAT AKBAY MİMARLIK URLA BAĞ EVİ BUTİK OTEL / SERHAT AKBAY ARCHITECTS URLA
VINEYARD HOUSE BOUTIQUE HOTEL • 66

YALIN MİMARLIK ÇEŞME EVLERİ / YALIN ARCHITECTURE ÇEŞME HOUSES • 72

DNA MİMARLIK + PROGETTO CMR / MİSTRAL İZMİR • 80

İSTANBUL'UN KALBİNDEKİ LOFT... KARAKÖY LOFT / THE LOFT IN THE HEART OF İSTANBUL • 86

ESKİ'NİN İÇİNDEN YENİ'NİN ÇIKARILDIĞI BİR PROJE: 10 KARAKÖY BUTİK OTEL /
A PROJECT WHERE THE NEW IS EXTRACTED FROM THE OLD: 10 KARAKÖY BOUTIQUE HOTEL • 94

GÜNDEM / AGENDA

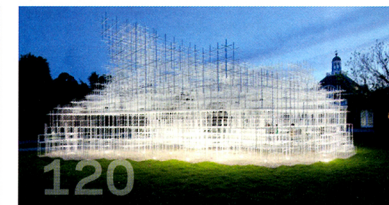
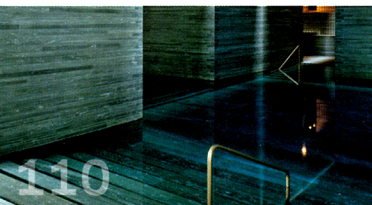
2015 BEKLENTİLERİ: MİMARLIK VE DOĞAL TAŞ / 2015 EXPECTATIONS: ARCHITECTURE AND
NATURAL STONE • 104

SÖYLEŞİ / INTERVIEW

PROF. DR. İHSAN BİLGİN İLE DOĞAL TAŞ ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ GERÇEKLEŞTİRDİK: "TAŞIN SIRRI" -
WE HAD AN INTERVIEW WITH PROF. DR. İHSAN BİLGİN ON NATURAL STONE: "STONE 'S SECRET" • 110

SOU FUJIMOTO MİMARLIK KARŞITLIKLARDAN BESLENİR Mİ? / IS ARCHITECTURE NUR-
TURED BY CONTRAST? • 120

SON SÖZ DOĞAL TAŞ SEKTÖRÜ'NDE / FINAL WORD IS FROM THE NATURAL STONE INDUSTRY • 122

TAŞI AİT OLDUĞU YERDEN KOPARIP
MİMARİYLE BÜTÜNLEŞTİREN BİR PROJE

ARGÜL WEAVE

A PROJECT PLUCKING STONE FROM WHERE IT
BELONGS, TO INTEGRATE IT WITH ARCHITECTURE

Selin Biçer Mimar / Architect

Argül Weave'i anlamak için Burak Pekoğlu ile görüşmek istedim çünkü mimarlık anlayışına göre bir yapı sadece fotoğrafına bakarak kendini anlatamaz, altında yatan hikâyenin de özümsemesi gerekir. Bu hikâyelerin bir kısmında şahsi deneyimlerin izlerini bulmak ya da belki de sadece aramak bile işin büyük kısmını halleder. Mimarlık eleştirisi objektif olmak adına duruma birçok açıdan bakılmalı ve bunu işte bu parametreler eşliğinde değerlendirmelidir. Mimarlık süreci bağlanabilir ama ilk şart süreci tartabilecek hale gelebilir.

Bursa'nın eski şaşalı tekstil sanayisinden arda kalan bir bölge olan Yıldırım Mahallesi tutucu yapısı ve kentsel dönüşüme kollarını ardına kadar açısıyla dikkatleri üzerine çekiyor. Belediyenin gelişen bölge için yaptığı altyapı çalışmalarını ve yapının hemen önünden geçecek tramvay sistemi ise rantı arttıran hizmetler. Yapı mahalledeki köşe parsellerden birine konumlanıyor ve konumunu kendi avantajına kullanmayı hedefliyor. İşveren mevcut yapının cephesini tasarlaması için Pekoğlu'na geldiğinde doğal taş malzeme kullanımlarını istediğini özellikle belirtmiş. Bölgenin genelinde hâkim olan cephe anlayışının malzemeleri prekast ve metal elemanlarla sağlanmış iken doğal taş malzeme kullanımı ile çevresinde bir fark yaratmak amaçlanmış.

Doğal taş yaşayan bir şey iken onu ait olduğu yerden koparıp mimariye entegre ettiklerini anlatan Pekoğlu, geçmişe bakıp heykel oluşturucasına geliştirdikleri proje için Ortaçağ ve ilkel yapıları tekrar incelediklerini anlattı.

Pekoğlu'na göre, yerinden kaynaklanan dinamik cepheler hareketlerine yansıtarak 3 boyutlu bir etki yaratmak doğru çözüm olmuş. Pannelleme sisteminin doğal taşta nasıl adapte edileceğini araştırmaya başlamışlar. Çelik çerçeve strüktürün kemiklerini oluştururken doğal taş malzeme ise et haline gelmiş...

İzmir Taş Fuarı'na gidip üreticilerle görüşen ekip sonunda Afyon'da küçük bir atölye bulmuş ve hemen ardından Türkiye'nin dört bir yanından

wanted to talk to Burak Pekoğlu to understand Argül Weave because in my architectural understanding, a building cannot explain itself just looking at its photographs; one has to digest the story underlying it as well. In some of these stories, finding the traces of personal experiences or perhaps just looking for them would solve a great part of the job. Architectural critic should be able to look at the situation from many perspectives to be objective; and to evaluate it accompanied by these parameters. Architecture can be contextualized into process; but it is a must that first one should be able to weigh the process...

Yıldırım Neighborhood, which is a region of Bursa, left over from its glamorous textile industry, draws attention with its conservative composition and its opening its arms to urban transformation, to the hilt. The infrastructure work performed by the municipality for the developing area and the streetcar system to run through right in front of the building, on the other hand, are services increasing economic rent. The building is deployed on one of the corner lots of the neighborhood, aiming to use its location to its advantage. When the client came to Pekoğlu to design the façade of the existing building, he specifically asked that natural stone should be used. It was sought to create a distinction with its surroundings by using natural stone as material when the materials for the façade concept typically predominant in the area were precast and metal elements.

Pekoğlu, noting that while natural stone was a living thing, they plucked it from where it belonged and integrated with architecture; explained that they revisited medieval and primitive buildings for the project they developed, looking at the past as if creating a statue.

Well, how would stone get plasticized? The building located on the corner lot should be distinctive traditionally; but how could that be achieved?

According to Pekoğlu, reflecting the dynamism originating from its location to façade movements, creating a three-dimensional effect, was the right solution. They started to investigate how paneling system could be adapted to natural stone. While the steel frame formed the bones of the structure, natural stone material became the flesh...

The team, going to Izmir Stone Trade Fair, meeting producers, eventually located

toplama ekiplerle anlaşmış. Ekiplerin farklı bölgelerde (Afyon, Samsun ve Bursa) faaliyet göstermesi nedeniyle 3 bacağına sahip projenin özelliklerinden biri haline gelen esas eylem tüm ekiplerin 3 boyutlu düşünen kişilerden oluşmasıydı. Pekoğlu bu 3 bacağına projeye inancılarını sağladıklarını ve ekiplerdeki her kişinin katkı yarattığından bahsetti.

Pekoğlu, Amerika'da mimarlık eğitimi aldı ve yaparken öğrenme yoluna baş koymuş mimarlardan biri konumunda görüyor kendini. Mimarın risk alması gerektiğini düşünen Pekoğlu, Argül Weave'e bir "case study" olarak bakıyor ve ekliyor:

"Doğru danışmanlarla çalışıp onların deneyimlerinden yararlanmak çok önemliydi."

Projenin danışmanlarından Blagovesta Momchedjikova, Argül Weave için şunları söyledi:

Bina 2014 yılında Bursa'da açıldığında bu bölgede kendi türünün ilk yapısı olacak. Mimar Burak Pekoğlu tarafından yönetilen, yerel işgücü ve yapı malzemeleri ile karmaşık bir geometriyi birleştiren Weave için Burdur'dan Patara'ya bej doğal taş, Ege Bölgesi'nden sütun kaidesi için koyu kırmızı Ege mermeri kullanıldı. Tekstil endüstrisinin merkezi Bursa, Yıldırım'a cesur, estetik bir açıklama yapmak için: 'Karmaşık bir geometri inşaata elverişli bir tasarım için küçültülebilir. Tam burada. Bizim tarafımızdan'. Burak Pekoğlu'na göre, iki yıllık projenin en zor ama en ilginç parçası, sanatsal bir cephe erişim için özel bir işlev sunan yerel kullanımı benzersiz bir dijital fabrikasyona (örgü deseni andıran cephe) çevirmek için yollar bulmaktı. Bundan dolayı dokuma desenindeki pencere açıklıkları dikkatlice hesaplandı. Ancak yurtdışındaki diğer projeler üzerinde çalışırken her şeyden önce fark etti ki, mimari fikirleri üretimin yerel araçlarına göre ayarlamak gerekmektedir: Çoğu zaman uzaktan görmek, insanlaştırmak ve süreci basitleştirmek gibi. Aslında yapı 4.500 metrekarelik, üç katlı ve Uludağ'ın büyük dağ yamaçlarına bakan genişleyen çatı bahçe-restoranyla, makinelerin duyarlılığından çok yerel işçilerin ustalığına dayanarak bir heykel gibi özel olarak yapıldı. Onun imzası olan sağlam ve zarif taş elementler, kendilerini tasarımın özellikleriyle sürekli yeniden eğiten insanların elleriyle şekillendi. Ve böylece Pekoğlu ve ekibi de Bursa'nın tarih, kültür, üretim uygulamaları ve ihtiyaçlarına özgü yeni bir yapı tarzının mucitleri oldu. Yapının temel örgü motifi de böylece bölgenin tekstil mirası ile değil, aynı zamanda onun yapımında kullanılan ölçütler ve uygulamaların birleşmesi anılıyor.

Bu proje, Weave'in uyumlu ve öngörülü bir bileşim olmasını sağlayan, Modern mimarlık teorilerinden yerel kültürün pratik bilgilerine varan bazı etkenleri anlatmakta ve Türkiye'nin art bölgesine ait farklı kaynakları birleştiren yapının önemini irdelerken yerliler (işçi, mahalleli, kullanıcı) arasında yaratıcı bir birlikteliğe olanak tanımaktadır."

Prof. Dr. Sibel Bozdoğan yapım aşamasındaki projeye dair şunları yazdı: "Kendisinin Bursa'da bir iş merkezi için daha yeni bir projesi (halen inşaat halinde), Pekoğlu'nun ABD'de elde ettiği tasarım konseptleri ve

a small workshop in Afyon and right after that, deals were made with teams gathered from all over Turkey. The principal action, which became one of the characteristics of the project which has three legs as teams operated in different regions (Afyon, Samsun and Bursa), was formation of all teams from individuals thinking in three dimensions. Pekoğlu mentioned that they made these three legs to believe in the project and that each individual in the teams had a contribution. Pekoğlu was educated in the US in architecture and sees himself in the position of one of those architects who are hell-bent on learning when doing. Thinking that the architect has to take a risk, Pekoğlu sees Argül Weave as a "case study" and adds:

"It was very important to work with and make use of the experiences of right consultants."

Blagovesta Momchedjikova, a consultant to the project, had this to say for Argül Weave:

"When The Weave building officially opens in Bursa, Turkey, in 2014, it will be the first structure of its kind in the region: master-minded by architect Burak Pekoğlu, it combines complex geometry with local labor and building materials—Patara beige natural stone for the façade, from Burdur, and dark-red Aegean marble for the plinth, from the Aegean area—to make a bold aesthetic statement in the textile industry hub of Bursa, Yıldırım: 'A complex geometry can be scaled down to a buildable design. Right here! By us!' The most difficult yet most fascinating part of the two-year project has been, according to Pekoğlu, a Turkish native, finding ways to translate the unique digital fabrication (the façade resembles a weaving pattern) to local use, where an artistic façade serves a dedicated function of access (hence, the carefully calculated window openings within the weaving pattern). But he quickly realized that before all else, he needed to adjust the architectural ideas to the local means of production: negotiating, humanizing, simplifying the process, more than once, and oftentimes remotely (while working on other projects abroad). Indeed, The Weave, at 4,500 square meters, three stories, and a sprawling rooftop garden-restaurant facing Uludağ's grand mountain slopes, is custom-made, like a sculpture, relying more so on the craftsmanship of local builders and less so on the precision of machines. Its signature sturdy yet graceful stone elements, for instance, are shaped also by human hands, themselves consistently re-trained in the particularities of the design. And so, Pekoğlu and his team became also inventors of a new building style, unique to Bursa's history, culture, production practices, and needs. The main braided motive of the structure then—the weave—pays homage not only to the textile heritage of the region but also to the meshing together of practices and standards embedded in its making.

This project examines some of the forces that helped shape The Weave into one coherent, and visionary, composition: from theories of modern architecture to practical knowledge of local customs, and ponders the importance of the structure in summoning the varied resources of Turkey's Hinterland while also facilitating the creative synergy among the locals (workers, residents, users)."

Prof. Dr. Sibel Bozdoğan wrote the following on the project under construction: "His more recent project for a business center in Bursa (currently under construc-

teknik açıdan yenilikçi sonuçları; büyük bir Türk kentinin özel yerel koşulları, inşaat kısıtları ve düzenleme gerekliliklerine taşıyabilme yeteneğinin daha da ikna edici bir delilini oluşturuyor. Sonuç, İstanbul ve New York'ta projelendirilen; bir Karadeniz kasabasında çelik yüklenicileri, Orta Anadolu'da mermer işçileri ve başka bir batı kasabasında mühendislik danışmanları tarafından üretilen ve muazzam bir lojistik başarı ile Bursa'da yerine monte edilen, titizlikle yapılan bir bina. Pekoğlu'nun burada başardığı, aslında onun gibi kozmopolit, çok yönlü, dünyaya açık ve teknolojik olarak 'en öndeki' uzmanlar tarafından projelendirilen ve koordine edilen; ve global ekonomilerin şu anda dayandığı, Fordizm sonrası parçalı ve bölgesel olarak dağılmış üretim modellerinin bir mimari örneği."

Bütçe ve süreç yönetimi ekip tarafından sağlanırken bu projenin dâhil olan herkese çok şey katmış. İletişimin proje sürecini etkileyen bir konu olduğunu söyleyen Pekoğlu, günümüzün render mimarlığından ürüne odaklanarak sınırlıklarını söylüyor. Mimarının tek sınırlaması ise tek üreticinin olmasıymış ve bu sayede doğal taş malzemenin limitleri zorlanmış. Çevresine tezat oluşturmak adına doğal taş malzeme ve doğal ahşap doğramalar, yerine özel şekilde tasarlanmış. Proje modelleri üzerinden çözülmüş.

Örgü konsepti için doğru eğrileri yakalamak ve oranları doğru elde edebilmek için oldukça fazla kafa patlatılmış ve üretim sırasında da test edilmiş. Eğriler yaratılırken malzemenin kesitteki değişiminden montaja ve sürecin ekonomisine kadar detaylıca tariflenen proje, üreticiyle birlikte çalışılarak nasıl ürün elde edileceğinin bir ispatı haline gelmiş.

Aslında kendini sürekli tekrar eden bir biçim projenin bel kemiğini oluştururken binanın etrafında gezerken cephe sürprizli hareketiyle ilgi çeker. Binanın enerjisini cephe oluşturuyor ve bu enerji çevresine de yayılıyor. Pekoğlu'na göre, binanın gizemi kutuya kazandırdığı derinlikten kaynaklanıyor.

Yerden koparılarak iç – dış arasında bir geçit olmaya özenen yapının üç ana işlevi var: Zemin katta galeri, üst katlarda çok amaçlı ofisler ve çatı katında yer alan, Uludağ manzarasına hâkim lokanta.

Pekoğlu ABD'deki eğitimi sırasında "know-how" (yapabilme bilgisi) olgusunu lokal ve ekonomik olarak nasıl yapıldığına özellikle eğilmiş bir mimar. Bu yüzden "know-how" olgusunun projenin asıl değeri olduğunu söyledi ve üretici ile işverenin eğitimi açısından çığır açan bir proje olarak yorumladı. Proje süreci içinde en önemli aşamanın ikna olduğunu söyleyen mimar doğallığı yaratma amaçlarına ulaşan dışa dönük bir projenin ortaya çıktığını açıkladı.

Mimara göre projenin avantajlı taraflarından biri ise, işverenle yan yana çalışarak risk almalarını sağlamak olmuş. Ürünü gören işverenin tedirginliği geçmiş, hatta epey tatmin olmuş. Pekoğlu, yapının mahalleli tarafından sahiplenildiğini ve saygı gördüğünü sözlerine eklerken mimar ile projeyi birlikte görmek için söz aldık. Kısacası, Weave'in hikâyesini anlatmaya önmümüzdeki sayılarda da devam edeceğim...

tion), offers even more convincing testimony to Mr.Pekoğlu's ability to transfer design concepts and technologically innovative solutions acquired in the U.S. to the specific local conditions, constructional constraints and regulatory requirements of a major Turkish city. The result is a meticulously crafted building, designed in İstanbul and New York, manufactured by steel contractors in a Black Sea town, marble masons in Central Anatolia and engineering consultants in another western town, and in a remarkable logistical feat, assembled on site in Bursa. What Mr.Pekoğlu has accomplished here is nothing less than an architectural example of the post-fordist, fragmented and regionally dispersed models of production that global economies depend upon today, designed and coordinated by the kind of cosmopolitan, versatile, globally conversant and technologically "cutting-edge" experts like Mr. Pekoğlu."

While budget and process management was done by the team, the project contributed a lot to everyone involved in it. Remarking that communications is a topic affecting the project process; Pekoğlu says that they slipped out of today's render architecture; focusing on the product. The only limitation of architecture was the availability of a single producer and hence the limits of natural stone materials were pushed. To create a contrast with the surroundings, natural stone materials and natural wood carpentry were designed customized to their location. The project was resolved over models.

It has taken quite a lot of brain busting for capturing the right curves for the weave concept and to get the proportions right and this was tested also during production. The project, which was defined in detail when creating the curves from the change of material on its cross-section to its installation, and the economics of the process; has become evidence of how a product could be obtained working with the producer.

When actually a continuously reiterating form constitutes the backbone of the project, the façade needs to attention with its surprising movements when one goes around the building. The façade forms the energy of the building, which spreads also around it. According to Pekoğlu, the mystique of the building comes from the depth it brings to the box.

The building, yearning to become a passage between the interior – exterior, detached from ground; has three main functions: The gallery on the ground floor, multi-purpose offices on upper floors and the restaurant with Uludağ view, on the roof floor.

Pekoğlu is an architect who has specifically studied how the know-how phenomenon is achieved locally and economically. He says, therefore, "know-how" is the actual worth of the project and described it as a project which started a new age for the education of the client. The architect, stating that the most important phase of the project process is persuasion, noted that an extraverted project, which achieved its objective of creating what's natural, emerged.

According to the architect, one of the pros of the project was their taking risk working side by side with the client. The nervousness of the client seeing the product disappeared and he was actually quite satisfied. Pekoğlu added that the building was owned up to by the neighborhood residents and was respected; so we got his word for touring the project together with its architect. In short, I'll continue to tell the story of Weave in the upcoming issues as well...

PROJEDE 3 ÇEŞİT DOĞAL TAŞ MALZEME KULLANILMIŞ:

1. ANA CEPHE: PATARA BEJİ – LİMESTONE, BURDUR BÖLGESİNDEN ÇIKARILDI. TOPLAM 144 FARKLI TAŞ PANEL ÇEŞİDİNDEN OLUŞUYOR. YAKLAŞIK 180 TON AĞIRLIĞINDA. 60 TON ÇELİK KARKAŞ KULLANILDI. 2. BAZA DA: EGE KIRMIZISI MERMERİ. 3. KALDIRIM: ANDAZIT TAŞI.

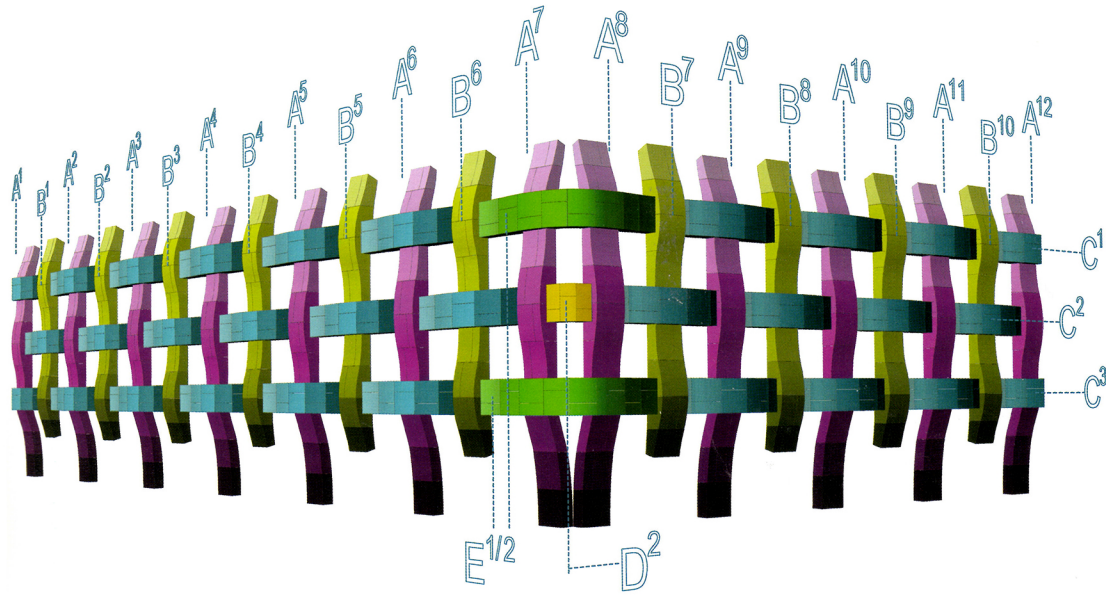
3 KINDS OF NATURAL STONE MATERIAL IS USED ON THE PROJECT:

1. ON THE HOME FRONT: PATARA BEIGE - LIMESTONE WAS REMOVED FROM BURDUR, CONSISTS OF A TOTAL OF 144 DIFFERENT KINDS OF STONE PANELS, APPROXIMATELY 130 TONS OF WEIGHT, 60 TONS OF STEEL WERE USED IN THE CARCASS, 2. BASE: THE AEGEAN RED MARBLE, 3. PAVEMENT ANDAZIT STONE

PROF. DR. SİBEL BOZDOĞAN: "PEKOĞLU'NUN BURADA BAŞARDIĞI KOZMOPOLİT, ÇOK YÖNLÜ, DÜNYAYA AÇIK VE TEKNOLOJİK OLARAK "EN ÖNDEKİ" UZMANLAR TARAFINDAN PROJELENDİRİLEN VE KOORDİNE EDİLEN; GLOBAL EKONOMİLERİN ŞU ANDA DAYANDIĞI, FORDİZM SONRASI PARÇALI VE BÖLGESEL OLARAK DAĞILMIŞ ÜRETİM MODELLERİNİN BİR MİMARİ ÖRNEĞİ."

PROF. DR. SİBEL BOZDOĞAN: "WHAT MR. PEKOĞLU HAS ACCOMPLISHED HERE IS NOTHING LESS THAN AN ARCHITECTURAL EXAMPLE OF THE POST-FORDIST, FRAGMENTED AND REGIONALLY DISPERSED MODELS OF PRODUCTION THAT GLOBAL ECONOMIES DEPEND UPON TODAY, DESIGNED AND COORDINATED BY THE KIND OF COSMOPOLITAN, VERSATILE, GLOBALLY CONVERSANT AND TECHNOLOGICALLY "CUTTING-EDGE EXPERTS."

1 SET //		////////// 3 TYPES IN 3 PIECES //////////		////////// 600 KG - 21 HOURS
2 SETS //		////////// 8 TYPES IN 16 PIECES ////		////////// 3200 KG - 112 HOURS
10 SETS //		////////// 8 TYPES IN 80 PIECES ///		////////// 16000 KG - 560 HOURS
12 SETS //		// 9 TYPES IN 106 PIECES //		// 21200 KG - 742 HOURS
30 SETS //		////////// 5 TYPES IN 150 PIECES //		////////// 30000 KG - 900 HOURS

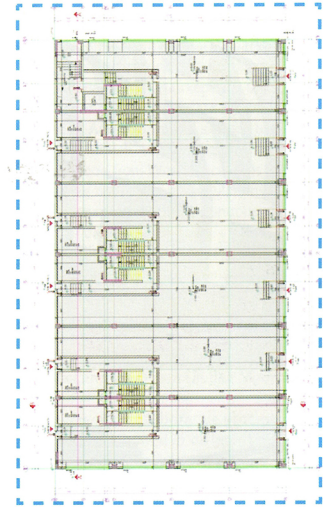
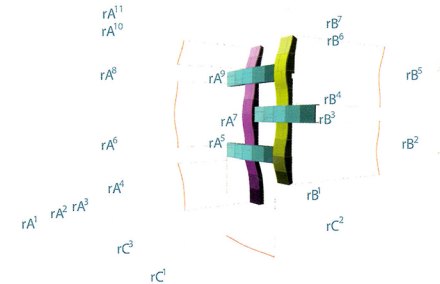
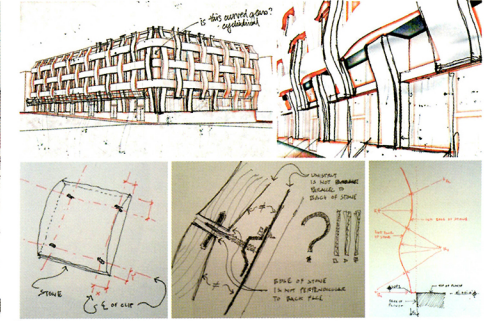
BINA AVE SMART - ARCHITECTURE - ARGÜL WEAVE

KÜNYE

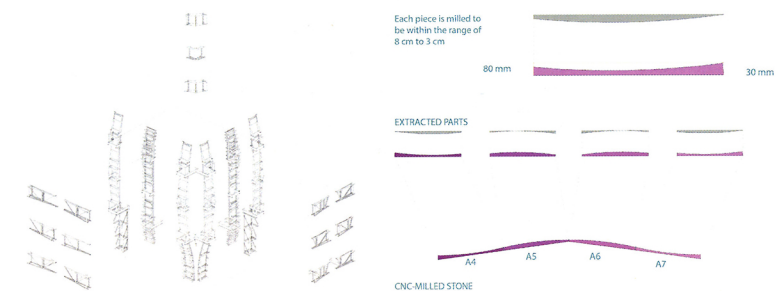
Projenin Yeri: Bursa
 MimarlıkOfisi: BINA AVE Smart- Architecture
 TasarımEkibi: Burak Pekoğlu (BINA A), Matthew Fineout (Smart- Architecture)ve A. Yağız Saraçlar
 YapımTarihi: 2014
 Toplam İnşaat Alanı: 4.500 m²
 StatikProje: HYT Yapı Tasarım
 ŞantiyeŞefi: Enes C. Özmaya
 Taş İmalatçısı: Bayburtlular, Afyon
 Ahşap İmalatçısı: Yapısan, Bursa
 İşveren: ARGÜL Tekstil
 Fotoğraflar: Thomas Mayer

CREDITS

Project Location: Bursa
 Architectural Office: BINA A ve Smart-Architecture
 Design Team: Burak Pekoğlu (BINA A), Matthew Fineout (Smart- Architecture) and A. Yağız Saraçlar
 Construction Date: 2014
 Total Construction Area: 4,500 m²
 Structural Engineer: HYT Engineering
 Construction Chief: Enes C. Özmaya
 Stone Fabricator: Bayburtlular, Afyon
 Wood Fabricator: Yapısan, Bursa
 Client: ARGÜL Textile
 Photographs: Thomas Mayer

PLAN

Argül Weave projesi Bursa kentinde yer alıyor. Bursa, Türkiye'nin tarihi ve meşhur tekstil endüstrisine ev sahipliği yapmakta, bölgesel ve uluslararası anlamda yeniden liderliğe erişmesinde önemli bir rol oynuyor. Kentin üretim ve sanayi merkezinde olan proje sahası Köklü Caddesi ve Kırkpınar Caddesi'nin köşesinde konumlanmış ve bölgenin kalkındırılması için düşünülen hamlelerde öncü görevi görüyor.

Argül Weave projesinin işvereni tekstil sektöründe ve proje alanının hemen doğu yakasındaki tesislerinde faaliyetlerini sürdürüyor. Argül Weave başlangıç aşamasından itibaren çok yönlü kullanıma uygun ve uluslararası tekstil piyasasında bir cazibe merkezi olacak şekilde tasarlanmış. Bu sayede bulunduğu bölgenin yeniden markalaşması ve dünya çapında lider bir tekstil üretim ağı olmasında öncü olmayı hedeflemiş. Weave 4.500 m²'lik bir alanda üç kata yayılmış; İlk katında perakende satış yerleri, ikinci ve üçüncü katlarında ofis mekânları bulunuyor. Yapının teras katı ise restoranla tamamlanmış.

İşverenin vizyonunu gerçekleştirmek amacıyla tasarım, geleneksel Türk tekstilinde örgülerin büyük dokuma tezgâhlarında tek tek dokunmasını model almış. Bu motif projede çeşitli tasarım unsurlarının hem farklılıklarını öne çıkartmakta hem de aynı zamanda uyumlu bir bütün yakalamayı başarıyor. Materyal paleti sınırlı tutularak tasarımın devamlılığı ve değişkenliği ön plana çıkarılmış. **Türkiye'nin Burdur şehrinde çıkartılan Afyon'da işlenen Patara beji** projenin ön cephesinin dalgalı formunu oluşturmakta. **Ege bölgesinden gelen koyu kırmızı mermer**, binanın kidesini oluştururken Batı Afrika'dan gelen kırmızı kahverengi Iroko ağacı örgünün doğramaları ve iç yüzeylerini oluşturuyor. Binanın ön cephesi boyunca yürüyen biri, ışık ve gölgenin gün boyu yaptığı oyunun etkisiyle vurgulanan ritmik örüntülere tanıklık edebiliyor.

Doğramalarda kullanılan Iroko ağacı ve geniş cam vitrinler, içerisi ve dışarı arasında sıcak bir geçiş sağlıyor. İkinci ve üçüncü katlarda cephenin iç-dış, aşağı-yukarı hareketleri binaya canlılık kazandırırken her pencere aralığında asimetrik ve benzersiz birer manzaraya dönüşüyor. Cephenin dikey örgüleri, Uludağ ve kent silüetini yatay ritimde çerçeveler şekilde sonlanıyor.

Tasarımdaki gibi, tüm üretim süreci de farklı coğrafyalardan aktörlerin işbirliğinin ve etkileşiminin birbirine örülmüş ilişkileri sonucunda ortaya çıkmış. Dijital teknolojiler yerel üretim ve inşaat süreçlerine uyum sağlayacak şekilde kullanılmış. BIM modellerden, geometrik yapıların ince ayarlarının şekillendirilmesinde, üretim hatlarının kontrolünde ve projenin maliyetinin hesaplanmasında faydalanılmış. Çoğu zaman üretim aşamasında karşılaşılan sorunlar modelde tekrardan değerlendirilmiş. Geometrik yapılar tasarımın bütününe bozmayacak şekilde detaylı değişikliklere uğramış. Araştırma, tasarım ve uygulama aşamaları birbirini besleyen paralel süreçler olarak ilerlemiş ve Argül Weave binası bu sayede ortaya çıkmış...

Argül Weave is sited in Bursa in Turkey located 100 km south of İstanbul in the Asia Minor peninsula. Bursa is home to Turkey's historic and celebrated textile industry which is witnessing a rebirth to position itself as a regional and international leader. Located on the corner of Köklü Caddesi and Kırkpınar Caddesi the project site sits at the center of this manufacturing district and is the first in a planned series of interventions to redevelop the area.

The client is a textile distributor with his existing facility directly adjacent to the East of the project site. From its inception the Argül Weave was planned as a mixed-use development to attract international textile businesses to re-focus and rebrand the district as a leading manufacturing textile hub. The Weave is 4,500 m² distributed over three stories with retail on the ground floor, offices on levels two and three and capped off with a rooftop restaurant. To satisfy the clients vision the design considered the rich tradition of Turkish textiles and their making through the interweaving of individual threads by giant looms. This motif offered a means to integrate the disparate parts of the project into a singular and coherent whole while making a clear statement as to the importance of this district. The material palette was kept to a minimum to emphasize the continuity and plasticity of the design. **Patara Marble quarried from Burdur, Turkey and fabricated in Afyon** forms the sinuous banding of the façade. **Dark red marble from the Turkish Aegean region** forms the buildings plinth and reddish brown Iroko wood from West Africa clads the inner areas of the weave. As one walks along the façade its undulations create a changing rhythmical pattern that are enhanced by the continuous play of light and shadow evolving throughout the day.

On the interior the Iroko wood of the façade projects in on the ground floor to form fully glazed entry vestibule vitrines creating a warm transition between exterior and interior. Levels two and three are animated by the alternating in and out and up and down of the façade banding that creates a unique and asymmetric view for every window opening. The vertical strands of the façade terminate at the rooftop forming crenellations from between which is a serial framing of the surrounding district and the distant Uludağ Mountains that anchor the city.

The designs execution relied on a unique and collaborative process that included a diverse group of team members situated in different regions and continents. Digital technologies were tailored to adapt to local practices for fabrication and construction. Master digital models were used to fine tune and control all geometries and construction assemblies and also used as a means to evaluate costs. Often time's constraints from the fabricators were fed back into the model to further tune the geometries and design as required. As in the design the overall process can be conceived as an interwoven collaboration of actors located in distinct geographies. Research, design and execution fed each other in parallel progressions throughout the project that led to the realization of the Argül Weave...